

Slut med enetalen – samtal!

Workshop på Kirkernes Mediedag – januar 2014 i Fredericia - ved Birgitte Stoklund Larsen, Grundtvig-Akademiet

www.facebook.com/grundtvigskforum

.....
Stikord fra oplæg til workshop og øvelse:

Jeg var lidt overrasket, da jeg blev spurgt, om jeg ville holde denne workshop her på mediedagen.

Vi har jo ikke tænkt hele konceptet med "laboratoriet – sprog for tro" ind i en mediesammenhæng (selv om jeg altså har arbejdet som journalist i mange år), men ved nærmere eftertanke, så giver det egentlig ret god mening.

Vi er i kategorien sociale medier.

Kommunikation i en traditionel forstand handler jo om, at der er en afsender, en modtager og et budskab. Der er nogen, der har styr på, hvad der skal ud til hvem. Det er en færdig pakke; vi kan optimere postgangen, men dybest set får modtageren aldrig ordet – de har ørerne eller postkassen. I pædagogikkens verden kalder man den slags for tankpasserpædagogik, og tankegangen er ikke fremmed i kommunikationsverden.

Men: Det er også en orden, som er brudt sammen med de sociale medier. Vi snakker på kryds og tværs – alle har ordet. Sådan må kirkerne også kommunikere – være i snak. Derfor handler så meget her om sociale medier. Men det er ikke kun noget, man gør udadtil – det må også afspejle sig i det, man gør.

Mennesker, der er vant til at være i snak – de synes ikke nødvendigvis, at det er en fantastisk ting at være lutter ører. Og det er jo det, man er hvis man sådan skal se det i en historisk sammenhæng i kirken; høresansen har været menneskets vigtigste sans, Paulus i Romerbrevet: "Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord..." (Rom 10,17). Det gjaldt i gudstjenesten, hvor der dog også var noget til de andre sanser – og det gjaldt i undervisningen, hvor modellen var, at man skulle høre, hvad præsten siger og lære det udenad (Luthers lille katekismus, salmevers etc.).

Foredraget alene gør det altså ikke – der skal samtale til.

Hvis der er nogen, der skulle overveje, hvad det overhovedet har med Grundtvig at gøre, så kan man bare sige: en hel del. Grundtvig holdt i 1838 ikke mindre end 51 foredrag, hvor han fortalte Danmarkshistorie, Mands Minde foredragene. Foredraget er jo en klassisk form, men Grundtvig er også med på, at der skal noget andet til for virkelig at rykke. Han siger i slutningen af første foredrag:

"..og hvad Formen angår, da får vi hjælpes ad, til vi hitter på en, som huer os; thi alt hvad jeg véd derom, er det, at denne Form hvorunder jeg står og føre Ordet alene en Times Tid eller halvanden, kan være behagelig nok for mig, saa længe jeg har noget at sige, og De gider høre

på mig; men den er dog i Grunden stiv og halv død, saa naar den skal tjene det levende Oplysnings-Væsen, maa den i det mindste afvexle med en friere Form, hvorunder ogsaa De kan faa et Ord indført, og hvorigennem en bedre Skole-Form kan udvikle sig.”

At give ordet frit er en bærende ide i laboratoriet.

Laboratoriet er et socialt medie. Mediet er samtalen.

Introduktion til laboratorieideen

Det handler om at komme i snak – ansigt til ansigt.

Laboratoriet er et analogt, socialt medie. Hele ideen med laboratoriet er at facilitere en samtale – at skabe det særlige rum, som gør en samtale om tro og tvivl og eksistens mulig. Sådan!

Et skel mellem tro og religion: ”Jeg har nu min personlige tro” vs den færdige pakke (religion, dogmatik) – Hvor er the missing link? Samtalen!

Inspirationen?

Arbejdet med en årlig samtaledag i Grundtvigsk Forum gennem flere år –

<http://www.grundtvig.dk/grundtvigsk-forum/samtaledagen.html>

Vi har også hentet inspiration fra Ina Rosens phd-afhandling: ”I’m a believer, but i’ll be damned if I’m religious”

Hvad er laboratoriet?

Det er først og fremmest et rum for åben samtale. Nogle ret håndfaste overvejelser over rum – dette rum?

Facilitator – mellem deltager og mødeleder. Vært, enzym, kortlæser - meget meget vigtigere at kunne stille de rigtige spørgsmål end at have de rigtige svar. Og helt, helt afgørende er det, at der stilles ægte spørgsmål – spørgsmål, som man selv undrer sig over –

Nogle udgangsspørgsmål - eks: ”på en skala fra 1-10, hvor religiøs er du?” – hvad vil det sige at være religiøs? Er der forskel på at være troende og at være religiøs? Og hvordan er det, er det lettere at sige, at man er troende, end at man er kristen? Hvor går grænsen?

”Den arrangerede samtale” – er der ikke noget kunstigt over det? Hvor sjældent eller hvor ofte taler I med hinanden, jeres venner etc. om hvad I tror på? Jo, men det virker!

Relevante links:

www.grundtvig.dk – særligt om samtaledag: <http://www.grundtvig.dk/grundtvigsk-forum/samtaledagen.html>

Om laboratoriet: <http://www.grundtvig.dk/akademi/studiekredse-moeder-og-kurser/tidligere-afholdte-moeder-kurser-studiekredse/laboratorium-sprog-for-tro.html>